

Kolm wang'i.

Ühhes Inglandi linnas keldris istusid raudristide tagga kolm warrast, keda peat piddi seaduse järelle üllespodama. Üks tark funninga tohter, kes omima arstimise kunsti vägga hõlega püdis täieste fätte sada, et ta võiks keikfuggusid haigid Jumala abliga nende többedest parandada, passus ülema rigi Wallitseja käest need kolm wang'i ennesele ühhe issemodi üllespidamise katsumise peale.

Ma Wallitseja ütles: „Kui fest katsumisest vobib mitme mu haigete suuri abi sada, et sa emma arstumiise kunsti veel parremine fätte öppid, siis olgo peale; te nendega, kui tunned.“

Arst läks wangihoidjaga keldrisse, ütles nende kolme mehhhe vasto: „Mis teie fest arivate: kas teie tabhate parremine

tänna näddala pärrast, kõis faelas, wölla peale ülesmõina, woi veel memmekõ aiaakd ellushti jäda: agga üksi selle toidoga, mis minnu kässi teile annab, et teie muud ašja ei sa emma suhho pistta, ei sõgi egga jogi polest?“

Nemmad küsifid süggalvas möttetes: „Mis ašsi se võiks olla?“ —

Arst vastas eßimejale: „Sinna ei sa hommikust öhtuni muud toidust, kui agga Sökkoladi!“ (Se on üks jool, mis jahsad prugivad pulmas ja warrul.)

Teisele ütles ta: „Sinna ei ja muud, kui Kohwe.“ (Se on sakste hommikune jool.)

Kolmanda vasto ütles ta: „Sinna pead Teweejt üksi ellaina.“ (Teweedi on sakste öhtune jool.)

Mehhed mötlesid omima aia, üks ütles: